

VERSLAG VAN DE HOORZITTING, 22 september 2008, 10.00 – 10.30 uur

Zaaknr: 102490

Inzake: Ontwerpbesluiten wijziging TarievenCode

Aanwezig namens de Raad van Bestuur Nederlandse Mededingingsautoriteit ('de Raad'):

Mevrouw Huussen - Energiekamer, voorzitter
Mevrouw De Boer - Energiekamer, lid hoorcommissie
De heer De Groot - Energiekamer, lid hoorcommissie
De heer Sari - Energiekamer, lid hoorcommissie

Aanwezig namens partijen :

De heer Renaud - VNG
De heer Huisman - VNG

De heer Schepens - NRE

De heer Damsté - Netbeheer Nederland
De heer Jaeger - Netbeheer Nederland

De heer Hamelink - Delta
Mevrouw Hulser - Delta

Verslag:

Dhr. Janssen - Verslagdienst NMa

De voorzitter opent de hoorzitting en heet de aanwezigen welkom. De hoorzitting is op basis van art. 3:15 Algemene wet bestuursrecht ('Awb') georganiseerd naar aanleiding van de ontwerpbesluiten 102490/10 en 102490/11 inzake de wijziging van de TarievenCodes elektriciteit en gas, die op 20 augustus 2008 ter inzage zijn gelegd.

Zij stelt de leden van de hoorcommissie voor. Zij wijst erop dat de hoorzitting openbaar is. Van de hoorzitting wordt een verslag gemaakt dat betrokkene circa vier weken na de hoorzitting zal worden toegestuurd. Commentaar op de redactie van het verslag leidt niet tot wijziging ervan, doch wordt toegevoegd aan het zaaksdossier.

Zij schetst de gang van zaken ter zitting en inventariseert wie het woord wenst te voeren.

Zij nodigt de heer Huisman uit om namens de VNG als eerste het woord te voeren.

De heer Huisman zet uiteen dat de komst van het capaciteitstarief voor de VNG aanleiding vormde om een enquête uit te zetten onder een tachtigtal willekeurig gekozen gemeenten om een vinger te krijgen achter mogelijke effecten. Natuurlijk wordt het echte effect pas bekend wanneer het prijskaartje aan de verandering wordt gehangen. De vragen, die de VNG in dit verband heeft opgesteld, zijn voor het versturen ter kennis gebracht aan Netbeheer Nederland. De VNG heeft ook een aantal netbeheerders benaderd met die vraagstelling. Dat vormde voor Netbeheer Nederland de aanleiding om de VNG te verzoeken aan de vergadertafel plaats te nemen. Dat gesprek heeft ook plaatsgevonden. De VNG is met name aangelopen tegen de strengenbepaling. Dat is misschien 'nebenbei' het capaciteitstarief, maar voor de VNG heeft het er alles mee te maken als het gaat om het beheer van het publieke domein, bijvoorbeeld openbare verlichting (OV), verkeersregelinstallaties (VRI's) of straatmeubilair. De VNG heeft hierover een onderzoekje bij de gemeenten gedaan. De VNG is van mening dat de ingeslagen weg nog even verder moet worden bewandeld. Netbeheer Nederland zal daarop later ter zitting nog terugkomen.

Hij introduceert de heer Renaud, al enige jaren technisch adviseur van de VNG inzake OV. Hij zal het resultaat van het onderzoekje toelichten.

De heer Renaud recapituleert dat hij in opdracht van de VNG enig onderzoek heeft gedaan naar de effecten van het capaciteitstarief bij de Nederlandse gemeenten. Dat spitst zich toe op een paar onderwerpen. Op de eerste plaats is daar de streng van de OV. Op de tweede plaats heeft hij zich

verdiept in de effecten van art. 27 lid c Elektriciteitswet, waarin staat dat aansluitingen, die tot één stelsel of functioneel samenhangend complex behoren - gelezen in samenhang met art. 3.1.3 TarievenCode, waarin staat dat meerdere aansluitingen van één functie, die zich in een deelnet bevinden dat galvanisch met elkaar verbonden is - als één aansluiting moeten worden beschouwd voor de berekening van het capaciteitstarief. Dat werd onder andere aangevoerd door de Minister EZ in haar brief van 2 juni 2008, waarin werd gesteld dat een compensatie voor het feit, dat zich geen verblijfsfunctie in deze aansluitingen bevindt en dat er dus geen compensatie via de energiebelasting plaatsvindt, gevonden zou kunnen worden doordat meerdere aansluitingen bij elkaar opgeteld mogen worden en dan dus slechts één keer voor het capaciteitstarief in aanmerking komen. Dit alles is dus onderzocht. Voor de lichtmasten is het een duidelijke zaak en daarvoor geldt bovendien de strengenbepaling van art. 29 lid 3. Voor de rioolgemalen (RG's) en de VRI's ligt dat wat anders.

Uit het onderzoek komt op de eerste plaats naar voren dat de effecten van het capaciteitstarief op de lichtstreng leiden tot grote verschillen tussen de kosten, die aan de gemeenten per lichtmast in rekening zullen worden gebracht. Dat komt omdat de strengen in de verschillende gemeenten zeer verschillend van grootte zijn. Het maximum in het onderzoek bleek 180 lichtmasten per streng in de Gemeente Amsterdam. Het minimum in het onderzoek was 20 lichtmasten per streng in de Gemeente Heerenveen. Daartussen bestaan allerlei getallen, dus 29, 37 en noem maar op. Het verschil is dus een factor 9 en de VNG meent dat het vanuit het gemeentebelang een onwenselijke situatie is dat het capaciteitstarief dergelijk grote verschillen geeft in kosten per eenheid van veroorzaking van de kosten. Vandaar dat de VNG meent dat het enigszins in strijd is met het kostenveroorzakingsbeginsel om de regel van de streng toe te passen.

Wanneer de effecten bij de RG's en de VRI's worden bezien, dan blijkt vooral dat er een groot gebrek aan kennis is over het aantal aansluitingen dat zich achter een transformator en dus in één deelnet bevindt. Dat gebrek aan kennis komt ten eerste voort uit het feit dat de gemeenten wel op de hoogte zijn van het aantal installaties, maar niet van het aantal aansluitingen en zeker niet van de wijze waarop die aansluitingen georganiseerd zijn. Als diezelfde vraag aan de netbeheerders wordt gesteld, dan blijkt dat de netbeheerders wel weten hoeveel transformatoren er zijn in de gemeenten, maar niet welke installaties daarop aangesloten zijn. Kortom, er ontbreekt veel kennis. Uit het onderzoek blijkt dat het aantal RG's vaak wat groter is dan het aantal transformatoren. Dat doet vermoeden dat er meer dan één RG achter een transformator hebt hangen. Dieper onderzoek wijst uit dat veel van die RG's bestaan uit kleine drukrioolpompjes in persleidingen voor de woningen, die wat verder van het riool verwijderd liggen. Die worden vaak in clusters aangesloten en dat betekent dat soms 2,3,4 of 5 van dat soort kleine drukrioolgemaaltjes op één aansluiting zitten. Als je dus het aantal pompen weet, maar niet het aantal aansluitingen, dan weet je dus eigenlijk nog niks. De inschatting is in elk geval dat het effect van de clustering van de RG's ten gevolge van art. 27 lid c heel beperkt zal zijn. Er zullen maar heel weinig installaties geclusterd worden tot meer dan één aansluiting. Voor de VRI's geldt dat nog in veel sterkere mate. Er is één voorbeeld gevonden waar 2 VRI's achter één transformator zitten. Verder zijn ze allemaal gescheiden. De VNG denkt dat het effect van de clustering van de installaties voor andere installaties dan de OV heel beperkt zal zijn.

De belangrijkste conclusie is dat de VNG bezwaar maakt tegen de toepassing van het capaciteitstarief. Het gaat dan niet zozeer om de invulling van de TarievenCode, maar op de eerste plaats om de strengenbepaling in de wet. Geconstateerd is reeds dat dit bezwaar ter zitting dus eigenlijk niet helemaal aan de orde is, omdat het ter zitting gaat om de invulling van de TarievenCode. Maar het is een probleem dat zich zowel bij de netbeheerders als bij de gemeenten voordoet. Daarom heeft de VNG gemeend dat de zitting toch een juiste plaats is om over dit onderwerp te spreken.

De voorzitter dankt beide heren voor hun toelichting. Zij nodigt de heer Damsté uit om namens Netbeheer Nederland als tweede het woord te voeren.

De heer Damsté houdt een betoog gebaseerd op de pleitnota van Netbeheer Nederland gedateerd 22 september 2008. Hij vat sommige passages samen en slaat andere over. Hieronder wordt zijn volledige betoog weergegeven. Een kopie van zijn pleitnota is aan dit verslag gehecht als Bijlage 1.

Netbeheer Nederland stelt vast dat de ontwerpbesluiten inzake het capaciteitstarief goed overeen komen met de voorstellen die de netbeheerders hebben ingeleverd. Dat stelt Netbeheer Nederland op prijs, maar toch wenst zij nog aandacht voor de relatie met de wet die eind november/december door de Eerste Kamer moet worden behandeld. Er is een relatie tussen de formulering in de TarievenCode en de komende wet en dat is de bepaling over de grens tussen groot- en kleinverbruik. Netbeheer Nederland meent dat dit inhoudelijk niet direct gevolgen hoeft te hebben. Netbeheer Nederland verzoekt de Energiekamer om in het voorstel redactionele wijzigingen aan te brengen mocht die wet niet tijdig gepasseerd zijn, zodat de grens tussen groot- en kleinverbruik, die noodzakelijk is voor de toepassing van het capaciteitstarief omdat je daarin nu eenmaal een capaciteitsgrens nodig hebt, toch goed op z'n pootjes terecht komt. Netbeheer Nederland meent dat dit heel goed mogelijk is door in de tekst op te nemen dat 'kleinverbruiker' wordt vervangen door de omschrijving 'afnemer met een aansluitcapaciteit van ten hoogste 40 m³(n)/uur'; dat de term 'profielgrootverbruiker' wordt vervangen door de omschrijving 'afnemer met een aansluitcapaciteit groter dan 40 m³(n)/uur zonder een dagelijkse of uurlijkse afstanditlezing van de meetinrichting op zijn aansluiting'; en als derde dat de term 'telemetriegrootverbruiker' wordt vervangen door de omschrijving 'afnemer met een aansluitcapaciteit groter dan 40 m³(n)/uur met een dagelijkse of uurlijkse afstanditlezing van de meetinrichting op zijn aansluiting'. Dan zijn de categorieën klanten aan de hand van hun meetinstallaties, de capaciteit daarvan en het type meting goed ondergebracht en dan kunnen de regels zo worden toegepast.

Hij reageert op het betoog van de VNG. Netbeheer Nederland heeft met de VNG samengewerkt, ook bij het genoemde onderzoek. Netbeheer Nederland is het eens met de constatering van de VNG dat er bij de gemeenten een zeer grote variatie bestaat op het gebied van het aantal lichtpunten in een streng. Netbeheer Nederland is ook zeer ongelukkig met die strengenbepaling. Netbeheer Nederland onderschrijft de reactie van de VNG op dat punt. Zij wil met de VNG verder samenwerken om voor elkaar te krijgen dat die bepaling niet meer hoeft te worden toegepast. Het is ook een onmogelijke klus om dat allemaal uit te zoeken. Dat is onuitvoerbaar, want dan moet je bij al die strengen lantarenpalen gaan kijken hoe het precies zit. Anders ga je er toch weer een slag naar slaan en dan is eigenlijk het hele idee van die strengenbepaling weer weg, want dan kun je vanaf je bureau op alle mogelijke manieren een slag slaan. Het nu voorgestelde systeem past goed en Netbeheer Nederland heeft van de zijde van de VNG of van anderen verder weinig bezwaren gehoord. Het systeem kan dus zo blijven.

De voorzitter dankt de heer Damsté voor zijn toelichting. Zij nodigt de aanwezigen uit om verhelderende vragen te stellen, met name over het punt van Netbeheer Nederland over de wijziging van de benamingen in het te nemen besluit.

Mevrouw De Boer recapituleert dat Netbeheer Nederland voorstelt om enige redactionele wijzigingen door te voeren zodat het resultaat nog zoveel mogelijk lijkt op wat er nu ligt. Op dit moment bepaalt de grens tussen kleinverbruikers en grootverbruikers ook welke verbruikers kunnen kiezen voor telemetrie. Als je minder dan de huidige grens voor grootverbruik verbruikt, dan ben je eigenlijk per definitie een profielverbruiker. Is het juist dat Netbeheer Nederland die grens alvast naar 40 m³/uur wil verleggen, met als gevolg dat alle verbruikers die meer dan 40 m³/uur verbruiken kunnen kiezen of ze profielklant willen zijn of telemetrikant?

De heer Damsté antwoordt dat dit kan. Volgens hem kan dit nu ook bij iedereen. Je kunt altijd telemetrie kiezen als je dat wilt, maar je moet telemetrie nemen als je boven bepaalde grenzen zit. Maar dat is één kant ervan. De keuze is niet zozeer voor welke meting je kiest, maar Netbeheer Nederland vindt het eenvoudig als in de Codes de begrippen kleinverbruik en grootverbruik worden gehanteerd als dat ook de grenzen zijn cq. als je het ook hebt over een capaciteitstarief dat geldt voor kleinverbruik, enzovoort. Dan wil je dat graag ook zo kunnen lezen, maar dat hoeft niet. Je kunt het ook gewoon hebben over afnemers met een capaciteit tot 40 m³/uur. Dat vindt Netbeheer Nederland niet zo prettig en dus wil zij graag dat woord kleinverbruik gebruiken. Alleen, dat kan bij de huidige wetgeving niet. Dat kan wel als die wet de Eerste Kamer is gepasseerd. Het is dus eigenlijk puur een leesbaarheidskwestie. Als het voorstel was ingediend met de woorden 'afnemers' en 40 m³/uur, dan was er geen vuiltje aan de lucht geweest, maar dan was er na het passeren van de Eerste Kamer wel een redactievoorstel nodig geweest om die woorden te veranderen en het

woord 'kleinverbruiker' te introduceren. Netbeheer Nederland heeft voor de huidige lijn gekozen, omdat zij meent dat de wet de Eerste Kamer wel zal passeren en dat er dus maar een kleine kans is dat er toch weer een redactionele slag in de andere richting nodig is.

De voorzitter brengt het tweede deel van de reactie van Netbeheer Nederland ter sprake, met name de problematiek van de strengen lichtmasten. Zij vraagt of zij goed heeft begrepen dat Netbeheer Nederland stelt dat zij de problematiek wel herkent, maar dat zij wel vindt dat het nu voorliggende voorstel gewoon moet doorgaan zonder aanpassing. Wel werkt Netbeheer Nederland los van onderhavig wijzigingsvoorstel samen om te komen tot een oplossing voor de problemen rond de lichtmasten.

De heer Damsté antwoordt dat die strengenbepaling in de wet een lastig probleem blijft. Niemand weet hoe je die praktisch moet toepassen.

De heer Huisman vult aan dat de VNG zich in gemeenschappelijkheid zal inspannen om zowel het Departement als de Kamer te overtuigen van het feit dat de strengenbepaling hinder oplevert bij de uitvoering van wat eigenlijk een bekwame wetgeving had moeten zijn.

De voorzitter vraagt of zij goed heeft begrepen dat ook de VNG stelt dat dit in zekere zin los staat van het huidige Codewijzigingsvoorstel. Interpreteert zij goed dat de VNG stelt dat zij op zich geen bezwaren heeft tegen het Codewijzigingsvoorstel en dat zij ook geen beter voorstel heeft?

De heer Huisman bevestigt.

De heer Sari stelt vast dat partijen het in principe eens zijn met de inhoud van de wijzigingsvoorstellen, terwijl één punt praktisch niet uitvoerbaar is. Maar in de tussentijd lijken partijen wel iets van de Energiekamer cq. de NMa te vragen, namelijk niet te handhaven wat niet uitvoerbaar is. Hij vraagt of dat juist is.

De heer Huisman antwoordt dat het daar impliciet op neer komt. Sinds de bepaling in de wet staat, hebben partijen erbij gestaan hoe die tussen de wal en het schip is gevallen als het gaat om de handhaving. Wie zijn partijen om tegen de NMa te zeggen dat zij voor de korte periode dat het nog aan de orde is een uitzonderingsbepaling zou moeten redigeren?

De heer Damsté wijst erop dat het nu al gebeurt dat het niet goed wordt toegepast. Maar wie moet je aanwijzen? Is dat de gemeente, die niet weet hoeveel lampen er achter een streng zitten? Is dat de netbeheerder die niet toepast? Dat is eigenlijk onmogelijk. Destijds werd er gedacht dat het gunstig was. Net als de sommatieoplossing leek het een voordelig idee of tegemoetkoming. Maar als je dan gaat cijferen blijkt die waarde als tegemoetkoming helemaal niet zo groot te zijn of zelfs negatief. Dan kun je vragen hoe het met het nu voorgestelde systeem zit. Dat gaat uit van het tellen van de capaciteit per lamp. Ja, dat is natuurlijk altijd juist. Als het aantal dan maar zo goed als klopt ... meestal is dat vrij aardig bekend. Dat is hetzelfde als bij de riolering; die aantallen pompjes weten de gemeenten wel, want die moeten worden onderhouden en die staan dus op tekeningen. Maar hoe ze gebundeld zijn, ja, dat hoort men natuurlijk eigenlijk ook te weten, maar daar speelt die historische groei, met z'n enorme verwevenheid tussen energiebedrijf en gemeente, waardoor die netten vaak niet als installatie van de gemeente werden gezien. Als je lampen telt en je neemt daarvoor het vermogen, dat als fysiek gegeven bekend is, dan kun je de capaciteit vrij eenvoudig uitrekenen. Dan blijkt bovendien dat dit tot een rekening leidt, waarmee de meeste gemeenten uit de voeten kunnen. Dan lijkt het gewoon een goed systeem.

De voorzitter nodigt de aanwezigen uit inhoudelijke vragen te stellen over de ingebrachte zienswijzen. Wanneer daaraan geen behoefte bestaat, kondigt zij het einde van de hoorzitting aan. Zij schetst de verdere gang van zaken. Tot en met 30 september 2008 bestaat de gelegenheid om schriftelijke zienswijzen in te dienen. De NMa zal naar verwachting op of omstreeks 1 december 2008 de definitieve besluiten vaststellen.

Zij herhaalt dat het zittingsverslag partijen zo spoedig mogelijk zal worden toegezonden.

Commentaar op de redactie ervan wordt toegevoegd aan het dossier. Het is niet de bedoeling om in een eventueel commentaar nieuwe inhoudelijke punten naar voren te brengen.

Zij dankt de aanwezigen voor hun komst en inbreng en sluit de hoorzitting.

Bijlage 1

Onderwerp Hoorzitting capaciteitstarief 22 september 2009

Onze inbreng in eerste instantie

Het ontwerpbesluit m.b.t. het capaciteitstarief komt volledig overeen met het voorstel van de gezamenlijke netbeheerders, zoals dat door Netbeheer Nederland is ingediend. Netbeheer Nederland heeft dan ook geen behoefte aan het geven van inhoudelijk commentaar of suggesties voor veranderingen op of bij het ontwerpbesluit.

Wel vragen wij uw aandacht voor de samenhang van het te nemen besluit met de behandeling van de wetswijziging m.b.t. het nieuwe marktmodel in de Eerste Kamer. Op één specifiek punt is er een afhankelijkheid van het ontwerpbesluit van de bedoelde wetswijziging. Dat betreft de grenswijziging voor klein / grootverbruik bij gas. Mocht de behandeling van het bedoelde wetsvoorstel in de Eerste Kamer onverhoopt dusdanige vertraging oplopen dat tijdige besluitvorming over het onderhavige ontwerpbesluit in gevaar komt, dan verzoeken wij u de voorgestelde codeteksten dusdanig redactioneel aan te passen dat het besluit alsnog onafhankelijk wordt van de bedoelde wetswijziging.

Deze onafhankelijkheid kan op relatief eenvoudige wijze gerealiseerd worden door de aanduiding van de verschillende categorieën aangeslotenen, waarin in het voorstel de woorden "kleinverbruiker" of "grootverbruiker" voorkomen, te vervangen door de omschrijving van de desbetreffende groep aangeslotenen op basis van de fysieke grenzen. Concreet gemaakt: de eventueel benodigde onafhankelijkheid van het wetsvoorstel kan worden gerealiseerd door:

- "kleinverbruiker" telkens te vervangen door "afnemer met een aansluitcapaciteit van ten hoogste $40 \text{ m}^3(\text{n})/\text{uur}$ ".
- "profielgrootverbruiker" telkens te vervangen door "afnemer met een aansluitcapaciteit groter dan $40 \text{ m}^3(\text{n})/\text{uur}$ zonder een dagelijkse of uurlijkse afstanduitleasing van de meetinrichting op zijn aansluiting"
- "telemetriegrootverbruiker" telkens te vervangen door "afnemer met een aansluitcapaciteit groter dan $40 \text{ m}^3(\text{n})/\text{uur}$ met een dagelijkse of uurlijkse afstanduitleasing van de meetinrichting op zijn aansluiting"

Reactie op inbreng overige sprekers

Met VNG hebben we afgestemd over hun inbreng en onze reactie daarop. VNG zal inbrengen dat het capaciteitstarief in combinatie met de strengenbepaling leidt tot grote verschillen in het effectieve tarief per lantaarnpaal. Tot wel een factor 9. Simpel vanwege het feit dat het aantal lantaarnpalen per streng met een factor 9 varieert van gemeente tot gemeente. VNG bepleit een tarief per lantaarnpaal, ongeacht of die in een streng zit of als individueel object is aangesloten. Op zich voelen wij daar ook heel veel voor, maar de strengenbepaling (art. 29, lid 3 van de E-wet) maakt dat thans formeel onmogelijk.

Overigens richt het commentaar van VNG zich dus strikt genomen niet op de voortliggende codewijziging, maar op de strengenbepaling, die er al lang is en waar we al twee jaar samen mee worstelen. Dus eigenlijk is het punt van VNG nu buiten de orde. Desondanks willen wij er nu positief op reageren. Dan komt dat ook netjes in het verslag van de hoorzitting te staan.

Onze, met VNG afgestemde, reactie op de inbreng van VNG is:

Inleiding, geconstateerde feiten:

Voor de toepassing van het transporttarief dient een streng van lichtmasten te worden beschouwd als één aansluiting (art. 29 lid 3 van de E-wet en TcE 3.3.3).

- Thans worden vrijwel alle lichtmasten die individueel zijn aangesloten op de (geschakelde) netten van de netbeheerders voor het transporttarief nog steeds als individuele objecten met het tarief voor 1 x 6A aansluitingen op geschakelde netten (ogn) afgerekend, omdat de netbeheerders en afnemers staan voor complexe administratief-technische implementatie problemen die nog niet zijn opgelost. VNG en de netbeheerders hebben dat gezamenlijk geconstateerd.

In 2009 treedt het capaciteitstarief in werking. Calculaties hebben aangetoond dat:

- het capaciteitstarief op basis van strengen goedkoper is dan het huidige volumetarief op basis van individuele aansluitingen, maar leidt tot een grote variatie in kosten per lichtpunt voor afzonderlijke gemeenten;
- het capaciteitstarief voor individuele objecten, 1 x 6A ogn, goedkoper is dan het capaciteitstarief voor strengen met minder dan circa 65 lichtmasten.

Aangezien:

- de strengenbepaling achterhaald is (gezien het voorgaande) en het thans, met het oog op de invoering van het capaciteitstarief, een natuurlijk moment is om daarover een besluit te nemen;
- het gemiddeld aantal masten per streng van gemeente tot gemeente sterk verschilt (min. 20 tot max. 180);
- de administratief-technische problematiek bij toepassing van de strengenbenadering nog niet is opgelost en alleen kan worden opgelost tegen hoge kosten, terwijl het individueel-objecten-systeem makkelijk te automatiseren valt;
- het capaciteitstarief op basis van individuele aansluitingen meer recht doet aan het kostenveroorzakingsprincipe dan op basis van strengen omdat in het laatste geval bij voorbeeld gemeenten met 180 lichtmasten per streng evenveel betalen als gemeenten met 20 lichtmasten per streng;

hebben Netbeheer Nederland en VNG besloten concrete acties te ondernemen die er toe leiden dat de strengenbepaling voor lichtmasten vervalt en dat voor lichtmasten met een beveiliging tot en met 1 x 6A, die individueel zijn aangesloten op het geschakelde net van netbeheerders, definitief het 1 x 6A tarief ogn van toepassing zal zijn.

Gewenste oplossingsrichting

1. Netbeheer Nederland en VNG maken zich richting coördineren departement / wetgever gezamenlijk sterk om, in het komende wetswijzigingstraject (verbetering E- en G-wet), de strengenbepaling uit de Elektriciteitswet 1998 te krijgen.
2. De NMa wordt verzocht om met het onder 1. aangegeven initiatief uitdrukkelijk rekening te houden bij de ten uitvoerlegging van de codes.
3. Nadat het onder 1. genoemde initiatief tot wijziging van de wetgeving heeft geleid, zal Netbeheer Nederland in samenwerking met VNG een codewijzigingsvoorstel voorbereiden om een en ander nader uit te werken in de Tarievencode Elektriciteit.